

ՀՈԳԵԾՆՈՐՀ ՄՈՒՇԵՂ ԱՐԵՂԱ ՊԵՏԻԿՅԱՆ

Մուշեղ արեղա Պետիկյանը (Պերճ սարկավազ Պետիկյան) ծնվել է 1927 թվականի սեպտեմբեր ամսի 21-ին, Եգիպտոսի մայրաքաղաք Կահիրեում:

Պերճը իր միջնակարգ տնային ստանում է Կահիրեում, Գալուստյանի անվան վարժարանում, որն ավարտում է 1947 թվականին:

1947—1948 տնային տարում Պերճը թվաբանության և արաբերենի դաստիարակվում է նշանակվում իր ավարտած վարժարանում:

Հայրենիքի կանչը, սակայն, արձագանքում է նաև Պերճի հոգում և նա հայրենադարձվում է 1948 թվականին:

Զգալով իր մեջ հոգևորական դառնալու բուռն ցանկություն, Պերճը դիմում է Ս. Էջմիածնի Հոգևոր Ճեմարանի վերատեսչության և 1949 թվականի սեպտեմբերին ընդունվում որպես Ս. լսարանի ուսանող:

1952 թվականին Պերճը ավարտում է Հոգևոր Ճեմարանի լսարանական բաժնի երեք տարիները և դիմում ներկայացնում Ամենայն Հայոց երջանկահիշատակ Հայրապետ Տ. Տ. Գեորգ Զ. Կաթողիկոսին, հայտնելով, թե ինքը կարող էր ժողովրդին լավագույնս ծառայել ընտրելով հոգևոր ասպարեզը, և խնդրում իրեն ձեռնադրել սարկավազ:

Լուսահոգի Վեհափառն ընդունալով է Պերճին և նա, 1952 թվականի նոյեմբերի 20-ին, գերաշնորհ Տ. Վահան արքեպիսկոպոս Կոստանյանի ձեռքով, ձեռնադրվում է սարկավազ և նվիրվում Մայր Աթոռի սպասարկմանը:

1954 թվականին Պերճ սարկավազը նշանակվում է Հոգևոր Ճեմարանի վերակացու և պատմության դասատու:

Գիտակից իր կոչման և ծառայելու պատրաստակամությամբ համակված, Պերճ սարկավազը, իր ընտրած ասպարեզի ավելի պատասխանատու աստիճաններին

թևակոխելու համարձակությամբ, Գերագույն Հոգևոր հորհրդի հավանությամբ, 1955 թվականի հունվարի 16-ին, Օշականում, մեծ վարդապետ և ուսուցիչ Մեսրոպ Մաշտոցի հանգստարանի վրա կառուցված եկեղեցում, Սահակ եպիսկոպոս Տեր-Հովհաննիսյանի ձեռքով, ձեռնադրվում է արեղա վերանվանվելով Մուշեղ:

Հանձին հոգեշնորհ Մուշեղ արեղա Պետիկյանի, Մայր Աթոռի միաբանությունը, իր երիտասարդ անդամների շարքում ընդունում է ևս մի յուրը, աշխատասեր, իր թարմ ուժերը Ազգին ու Եկեղեցուն նվիրաբերող խոստումնալից հոգևորականի:

